

(ford.) (L. o.) Egyéb színműfordításai még: „Erdei lakosok”, „Szerencsés családok”, „Felborult uti kocsi”, és „Menyasszony”, operaszövege. Élményeit „Beszélyek és firkák” (Pest, 1854) és „Egy agg színész életéből” (Pest, 1878.) c. alatt adta ki. Neje Bereczky Julia, meghalt 1881 jan. 20-án, Budapesten. (Nem volt színész.)

Szilágyi Rózsi (horogszeghi), színésznő, sz. 1895 máj. 10-én, Zomborban. Édesatyja Sz. Gyula, pénzügyigazgató volt Nagybecskereken. Nagybecskereken járt iskolába, 1914-ben végezte Rákosi Szidi színiiskoláját. Szabó Ferenc volt az első igazgatója. Működött Nyitrán, Nagyszombaton, ahol drámai szende-szerepekben aratta első sikereit. Onnan a Magyar Színház szerződtette. Közben a Belvárosi Színházban is jelentős szerepei voltak. „Teriké”-ben, „A buta ember”-ben, „A négyzög”-ben, „Tillá”-ban stb. Fellépett a Budai Szinkörben is, mint vendég, Bródy Sándor „Tanító”-jében, majd 1924-ben férjhez ment Mauthner István bankárhoz és visszavonult.

Szilágyi Sándor (ákosfalvi), színész, sz. 1817-ben, Monó szilágy megyei községben, megh. 1886 márc. 9-én, Ujpesten. A színipályára 1836-ban, 19 éves korában lépett. Tizenkét évig volt a vidéki jobb társulatok tagja, s Győrött, Kolozsvárt, Aradon, Nagyváradon oly jó nevet szerzett magának, hogy 1847-ben már a Nemzeti Színházban vendégszerepelt, jó sikerrel. 1848 ápr. lett a Nemzeti Színház tagja s az ötvenes években, Szentpétery halála után, jelentékeny tért kapott nagybácsik, apák, örökhű vitézek ábrázolására. Szomorú és vígjátékokban buzgólkodott. Közben megvált a Nemzeti Színházról és Kolozsvárra szerződött, majd 1855 jun. 13-án ismét visszatért a Nemzeti Színház kötelékébe, amidőn az „Aggszínész és leánya” c. színműben (Aggszínész) lépett fel leányával, Sz. Ernesztinával, aki ekkor tette első kísérletét. Szerepköréhez tartoztak: „Cigány”, „Nagyapó”, „Pelleskei nótárius”, „Tiborc”, a nagybácsi „Parlagi Jancsi”-ban, St. Martin az

„Élet szímfalai”-ban, az ezredes a „Szökött katoná”-ban, Requet a „Szeleburdi”-ban, stb. Az utóbbi szerepekben búcsúzott el a Nemzeti Színház közönségétől, 1876 márc. 20-án, április elsején való nyugalombavonulása előtt. Utolsó fellépétekor a közönség zajos tapsal fogadta, s a személyzet nyílt színpadon búcsúzott. Felek Miklós szép beszéd kíséretében a pályatársak ajándékát: ezüst billikomot és babérkoszorút nyújtott át. 1880 febr. 7-én a Népszínházban a „Nagyapó” címszerepében, nagy ünnepek közt, még egyszer színpadra lépett. Színműve: „Egy magyar komédiás”, vj 2 felv. Bem. 1850 ápr. 28-án a Nemzeti Színház. (E darab főszereplője Jancsó Pál, ki négyféle alakban jelenik meg). Az ujbpesti ref. egyháznak főgondnoka volt.

Szilágyi Vilmos, színész, rendező, az Országos Színészegyesület volt elnöke, sz. 1861-ben, Brezán, Arvamegyében. Iskoláit Alsókubinban, majd Pesten végezte és középiskoláinak elvégzése után az egyetem filozófiai előadásait hallgatta. 1881-ben beiratkozott a Színművészeti Akadémiára, ahol tanárainak kedvence volt. 1885-ben „Egy úr és egy asszonyság” c. darabban Dubreuil szerepében vizsgázott és ugyanev évben kiváló talentumáért 10 darab arany ösztöndíjat nyert. 1886 szept. 1-én Jakab Lajos színigazgatónál kezdte színészi működését, onnan 1887-ben a Thália színészszövetkezethez, 1889-ben Krecsányihoz, 1890-ben Kömley Gyulához, 1891-ben Somogyi Károlyhoz szerződött. Kassa, Debrecen, Győr, Arad, Temesvár, Sopron, Komárom, Pápa, Makó, Kecskemét ünnepelték alakításait. Jellemszínész volt, de drága, derűs humora komikus szerepekben is felejthetlenné tette. Mefisztó, Lucifer, Biberach, Derblay, Cigány, Shylock, Vén bakancsos, Foucher, Könyves Kálmán, Schwartze ezredes, Két Rantzau mellett Goldstein Számiban és az Ördög piluláiban is óriási sikert aratott. 1895-ben megválasztották a Színészegyesület tanácsosává, melynek ügyeit úgyszólván utolsó lehelletéig fanatikus lelkesedéssel szolgálta. Neve és működése ez időtől fogva összeforrott az Országos Színészegyesülettel,